

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.245/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljáró képviselő: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Gál Mária Ildikó kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (12. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 9.K.700.114/2025/11. számú ítélete

Ítélet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2021. február 1. napjától 2023. június 30. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az helységi Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot; működési körzete (helység2) a rendőrkapitányságon kialakított körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) működési körzetének része volt. A körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül járőri, járőrszolgálati és egyéb (TIK küldések, átkísérések, előállított őrzések, kísézői beosztás, szabálysértési előkészítő eljárás, ideiglenes megelőző távoltartás) szolgálati feladatokat, melyek ellátásáért a rendvédelmi illetményalap 75%-ának megfelelő megbízási díj megfizetését kérte. Az ennek érdekében előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozatszám1 számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A kereset és a védírat

[2] A felperes keresetében az alperest perbeli időszakra bruttó 840.652 forint megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira, (2)-(5) bekezdéseire, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 2., 21., 24-25., 57., 63. pontjaira, V. fejezet 1. alfejezetére, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. mellékletére, a Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatáról szóló 3/2015. (II. 20.) ORFK utasítás, a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat) rendelkezéseire, továbbá a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 26. § (1) bekezdésére alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában kérte meghatározni, azzal, hogy több különböző beosztás feladatait látta el, melyek a szolgálatteljesítési idejének jelentős részét tették ki.

[3] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összecszerűségét is vitatta.

Az elsőfokú bíróság és a Fővárosi Ítéltábla megelőző eljárásban hozott ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság a 9.K.700.907/2023/25. számú ítéletével az alperest bruttó 705.373 forint megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetésére kötelezte; ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[5] Az alperes fellebbezése nyomán eljáró másodfokú bíróság a 4.Kf.700.386/2024/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott rendelkezését nem érintette, azonban a 2023. április 1. napját követő időszakra igényelt megbízási díj vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és e körben az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította, egyebekben az elsőfokú döntést helybenhagyja. Megállapította, hogy az 2023. január 31. napjáig terjedő időszak vonatkozásában – az irányadó bírósági jogértelmezés és joggyakorlat figyelembevételével – az elsőfokú bíróság megalapozottan döntött a felperes megbízási díjra való jogosultságáról és annak mértékéről. A 2023. február 1-jétől kezdődő időszak tekintetében ugyanakkor rámutatott arra, hogy a Hszt. 71. § (3) bekezdése szerint a korábban hatályos rendelkezéssel szemben a megbízási díjra való jogosultság már csak jelentős többletmunka elvégzése esetén áll fenn, melynek megvalósulását azonban az elsőfokú bíróság

nem vizsgálta. Ezáltal a megbízási díj jogalapjának fennállása szempontjából az elsőfokú bíróság nem tett különbséget a teljesített többletfeladatok mennyiségére vonatkozóan, ugyanazon tények alapján állapította meg a megbízási díjat, mint az azt megelőző időszakban. A Hszt. módosítás alapján ezzel szemben szükséges lett volna annak vizsgálata és értékelése, hogy a többletfeladatok tekintetében mennyiben jelent eltérést a korábbi időszakhoz képest a megbízási díj jogalapja, minősíthető-e és mely tények alapján és milyen indokból jelentős többletmunkát okozónak a ténylegesen megvalósított feladatellátás. Ennek érdekében szükséges a jelentős többletmunka fogalmának Hszt. fogalmi rendszerébe illeszkedő értelmezése és annak meghatározása, hogy a felperes által hivatkozott – kísézőőri és az elővezetési – feladatok teljesítése megfeleltethető-e a törvényi tényállásnak. Előírta, hogy az elsőfokú bíróságnak az új eljárásban kizárólag az alperes által vitatott [2023. április 1. – június 30. napjai közötti időszakra(a továbbiakban: vitatott időszak)] vonatkozóan a megbízási díjra való jogosultság szempontjából a Hszt. 71. § (3) bekezdésében foglalt feltételeket vizsgálnia kell, melynek során nem hagyhatja figyelmen kívül, hogy 2023. február 1. napjától a Hszt. 71. § (3) bekezdése értelmében a hivatásos állomány tagja akkor jogosult megbízási díjra, ha az (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladat ellátásával jelentős többletmunkát végez, és a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkörrel való megbízás nem eseti jellegű.

Az elsőfokú bíróság megismételt eljárásban hozott döntése

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével vitatott időszakra az alperest 86.964 forint megbízási díj és annak 2023. május 15. napjától a kifizetés napjáig számított késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. Rögzítette, hogy a megismételt eljárásban a per tárgyát kizárólag a vitatott időszakra vonatkozó megbízási díjra való jogosultságnak a Fővárosi Ítéltábla ítéletében meghatározottak szerinti vizsgálata képezhette. A Kúria precedensértékű döntéseire (Kf.VII.39.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) hivatkozással rámutatott, hogy a felperest akkor illeti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezése szerinti beosztáshoz tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. A felperes által ellátott járőrfeladatok nem tartoztak a beosztása szerinti feladatokhoz, azok nem voltak a KMB szabályzat 24. pontja szerinti közterületi szolgálattal azonosíthatók. A perben beszerzett eligazító, beszámoló lapok és rendőri jelentések alapján megállapítható volt, hogy a felperes rendszeresen, nem eseti jelleggel teljesített TIK küldéseket, ezeket nagy számban a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül is ellátta. Az alperes e körben nem tudta bizonyítani, hogy a küldések kizárólag különösen indokolt, késedelmet nem tűrő esetekben történtek, és az esetek gyakorisága miatt az sem volt alátámasztható, hogy azok csupán eseti jellegűek voltak. A felperes mindhárom hónapban járőrözött, ami igazolja annak nem eseti jellegét, az eligazító és beszámoló lapok pedig igazolták, hogy ezen tevékenység jelentős időtartamot vett igénybe, vagyis a szolgálat nagy részét kitöltötte, ezért az jelentős többletmunkának is minősült. A rendszeresen a beosztáshoz nem tartozó járőrfeladatok ellátása a felperesnél többletfeladatként volt értékelhető, emellett a felperes átkíséréseket és elővezetési feladatokat is ellátott mely alapján a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosult. A megbízási díj összegénél értékelte a többletfeladatok mennyiségét, rendszerességét és folyamatosságát, valamint azt a tény, hogy a felperes ezen időszakban az eredeti beosztása szerinti feladatok ellátása alól nem került mentesítésre. A fenti körülményekre tekintettel a megbízási díjnak az illetményalap 75%-ában történő megállapítását nem találta eltúlzottnak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[7] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, jogszabálysértésként a Hszt. 45. §-át, 71. § (1)-(6) bekezdéseit, a 30/2015. BMr. 2. mellékletét, továbbá téves értelmezésként a KMB szabályzat egyes pontjait

hivatkozva. Kifejtette, hogy a perbeli adatok nem támasztották alá, hogy a felperes a vitatott időszakban rendszeresen járőri beosztáshoz tartozó feladatokat látott el. A KMB szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőr vezetőjeként közterületi szolgálatra járőrrel közösen beosztható volt. A KMB szabályzat 37. pontja értelmében pedig a körzeti megbízott szolgálatteljesítési ideje 70%-át közterületi szolgálatnak kell kitennie. A közterületi szolgálat legalapvetőbb formája pedig a járőrzés. Önmagában az a tény, hogy ezen közterületi feladatát a felperes a körzetén kívül is ellátta, még nem jelenti azt, hogy járőrfeladatot látott volna el. A Szolgálati Szabályzat 70. § (1) bekezdése alapján a járőrszolgálat nem egy önálló beosztási feladat, hanem a beosztáshoz tartozó feladat ellátásának a módja, formája. Minderre figyelemmel az elsőfokú bíróság az ítéletének [27] bekezdésében tévesen állapította meg, hogy a felperes a körzeti megbízotti feladatai mellett járőrfeladatokat is ellátott, mely többletfeladatellátásként értékelhető. Az elsőfokú ítélet [29]-[35] bekezdései tévesen állapították meg azt is, hogy az átkísérés és elővezetés mint működési körzeten kívüli feladatok, megbízási díjra jogosítanak. Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a KMB szabályzat 21. pontját, mely kimondja, hogy a körzeti megbízott a rendőrkapitányság illetékességi területéről kísérorőri feladatok ellátására eseti jelleggel elvonható. Az átkísérési feladatok pedig nem tilalmazottak a körzeti megbízott számára. Az elővezetési feladatokat a KMB szabályzat 62. pont b) alpontja egyértelműen nevesíti a körzeti megbízott rendészeti feladat között, amit a rendőrkapitányság illetékességi területén kell végrehajtania. A felperes által hivatkozott elővezetések mindegyike a rendőrkapitányság illetékességi területén belül történt. A fentiek alapján a felperes a vitatott időszakban beosztásához nem tartozó többletfeladatot nem végzett, vagy ha végzett is, azok nem minősültek jelentős többletmunkának.

[8] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Nem vitatta, hogy a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési ideje 70%-át egyébként közterületen kell töltenie, azonban e követelménynek főszabályként a saját működési körzetében kell teljesülnie. A járőri és körzeti megbízotti feladatok elválnak egymástól, és a munkáltató csak adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat. Tarthatatlan az az álláspont, miszerint a körzeti megbízotti feladatok magukba foglalják a járőri feladatokat. E két beosztás feladatait normál esetben párhuzamosan kell végrehajtani. A második kereseti időszak vonatkozásában hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.459/2023/4. és 5.Kf.700.543/2023/4. számú ítéleteire, melyek rámutattak arra, hogy a KMB szabályzat alperesi értelmezésével teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás lényeges tartalma. Az alperes a megállapított tényállást (többletfeladatok rendszeressége; járőrszolgálat csoporton belüli, illetve azon kívüli ellátása; azok eseti jellege) nem vitatta. Utalt a Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.700.031/2024/4. számú ítéletére, amely kimondta, hogy a jelentős többletmunkáért a Hszt. 2023. február 1-jétől hatályos módosítását követően változatlanul jár a megbízási díj. A megbízási díj mértéke pedig a jelentős többletfeladatok, illetve annak középérték alatti megállapítása miatt nem lehet aránytalan.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[9] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[10] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül melynek során figyelemmel volt a Kp. 110. § (3) bekezdésében foglaltakra is. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján helyesen rögzítette, a megismételt eljárásra vonatkozó előírásokban foglaltaknak eleget tett, jogi következtetése és érdemi döntése helytálló; azzal az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[11] A Kp. 110. § (3) bekezdése értelmében, ha a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja, az új eljárás lefolytatására vonatkozóan iránymutatást ad, amely az elsőfokú bíróságot köti. Az ítéltábla ezért a másodfokú eljárásban elsősorban azt vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság mennyiben tett eleget a másodfokú bíróság megismételt eljárásra vonatkozó rendelkezéseinek.

[12] Az alperes fellebbezésében továbbra is a felperes által a saját, illetve a KMB csoport működési területén kívül ellátott közterületi szolgálatának (járőrözésnek) a felperesi beosztáshoz tartozó voltával érvelt, mely jogkérdést a Kúria, illetve a Fővárosi Ítéltábla számos döntésében már elbírált. A Fővárosi Ítéltábla a megelőző eljárásban hozott 4.Kf.700.386/2024/4. számú ítéletének [16]-[23] bekezdéseiben ezzel kapcsolatos jogi álláspontját már kifejtette, az ott megállapítottakat változatlan módon fenntartja, azt megismételni nem kívánja. Erre tekintettel az alperesnek az e körben felhozott érvei nem foghattak helyt.

[13] Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletét az átkísérések (kísérőőri feladatok) és az elővezetések tekintetében megállapított többletvekenység kapcsán is sérelmezte. Az elővezetési feladatok vonatkozásában a korábbi álláspontját megismételve azzal érvelt, hogy azt a KMB szabályzat 62. pont d) alpontja körzeti megbízott feladataként nevesíti, így a 44. pont alapján – visszautalva a 25. pontra és 2. pont c) alpontra – azt a felperes a rendőrkapitányság egész illetékességi területén az ott lakóhellyel rendelkezők vonatkozásában foganatosíthatja, így megbízási díjra e tevékenység alapján nem jogosult. A másodfokú bíróság ezzel szemben osztotta az elsőfokú bíróság által kifejtett jogi érvelést, amely szerint e feladat a KMB szabályzat 62. pontja alapján csak a körzeti megbízotti működési körzeten belül látható el, így az azon kívül teljesített elővezetés a megbízási díjra jogosultságot teremt. Az átkísérések mint kísérőőri feladatok vonatkozásában pedig a felperes a KMB szabályzat 21. pont f) alpontja értelmében a rendőrkapitányság területéről eseti jelleggel – és nem rendszeresen – lett volna elvonható.

[14] Az alperes vitatta, hogy a beosztáshoz nem tartozó feladatok ellátása jelentős többletmunkát jelentett volna, és álláspontja szerint azok csak eseti jellegűek voltak, ezért a Hszt. 2023. február 1. napjától hatályos 71. § (3) bekezdésében foglaltak nem teljesülnek. Az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállás körében rögzítette, hogy a felperes 2023. áprilisában 1 átkísérési, 1 elővezetési; 2023. májusában 1 átkísérési, 1 elővezetési, 2023 júniusában 3 elővezetési feladatot látott el. Ezen feladatellátás önmagában jelentős többletmunkának nem tekinthető, azonban a felperes által ellátott, szinte valamennyi szolgálatot érintő, beosztáshoz nem tartozó járőrszolgálat ellátása mellett a többletmunka már jelentősnek és rendszeresnek (nem eseti jellegűnek) minősült. Az alperes a többletmunka voltát a felperes által megjelölt feladatoknak a körzeti megbízotti beosztáshoz tartozó jellegével kívánta cáfolni, ezzel kapcsolatos jogi érvelést munkált ki, egyéb körülményre, a felperes által csatolt kimutatás nem helytálló voltára nem hivatkozott. Ugyanakkor a járőrtevékenységnek a körzeti beosztotti beosztáshoz tartozó jellegével kapcsolatban a jogértelmezést a bíróság (Kúria, Fővárosi Ítéltábla) már elvégezte, így az alperesi érvelést e körben figyelembe venni nem

lehetett. Abban a körben pedig, hogy a többletmunka miért nem volt jelentősnek tekinthető jogi és ténybeli érvelést nem adott elő, így azt érdemben a másodfokú bíróság vizsgálni nem tudta.

[15] Az alperes által hivatkozottakkal szemben az elsőfokú bíróság vizsgálta a többletmunka jelentős voltát és annak nem eseti jellegét, mellyel kapcsolatos megállapításaival a másodfokú bíróság is egyetértett. E körben helytállóan értékelte a rendelkezésre álló eligazító, illetve beszámoló lapokban, valamint a felperes által csatolt kimutatásban foglaltakat, melyből a Hszt. 71. § (3) bekezdésében meghatározott feltételek fennállása egyértelműen alátámasztható volt.

[16] Az alperes fellebbezésében a megbízási díj összegét, az azzal kapcsolatos bírói mérlegelést nem támadta, így azt a másodfokú bíróság érdemben nem vizsgálta.

[17] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[18] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdésére 3. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint (4) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére tekintettel megfelelőnek ítélte.

[19] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott, 15.000 forint mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[20] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 112. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. november 18.

dr. Kecskés Zsófia s.k.
a tanács elnöke

dr. Szeles Balázs György s.k.
előadó bíró

dr. Farkas Ervin s.k.
bíró